

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petiti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 34.

V Ljubljani, v soboto 11. februarija 1888.

Letnik XVI.

Juif le roi de l'époque.

Po liberalnih listih še vedno šumi in vré proti nameravani verski šoli. Ubogi knez Liechtenstein in konservativno plemstvo imata zraven značajnega duhovenstva, katero se še zaveda svojega visokega poklica in ne trobi v liberalni rog, prenašati vse psovke dan na dan, kakoršne le izmisliti zná v tem oziru zares iznajdljiva židovsko-brezverska časniška kuhinja, katere potem vselej ponavlja enako in isto vsak tak listič, bodisi v glavnem mestu, ali pa v zadnjem kotiči cesarstva. Težaven tak posel ravno ni, treba je le škarjice v roke in list se napolni, ali vsaj zdatno zakrpa. Večkrat zadostuje tudi le jeden tak požidovljen brezverski junak, da se ta ali oni zastop razburi proti kneza Liechtensteina predlogu. Oprekanja so že skovana naprej in povsod razposlana; treba je le malo drznosti, da se taka resolucija potegne iz žepa, rohani in bobni se že na vse strani proti verski šoli, temu temnemu zavodu nazadnjaštva, kakor vse katoliške naprave in početja vedno brez vsake podlage imenujejo na tisti strani, ki vedno upije in kriči na vsa usta, da ima edina v najemu vse razsvetljenje in ves kapital.

Železni nemki državnik, knez Bismarck, je minoli ponedeljek v nemškem državnem zboru rekel, „da se na Pruskem drugega nobenega na svetu ne bojijo, kakor Boga“. Zares pomenljive besede, ali na Nemškem so izšolani vsi, če tudi je večina krivovercev-protestantov med njimi, še v strahu božjem, ker imajo tam med 32.523 konfesionalnimi šolami le 517 interkonfesionalnih. Da bi se naši židje-liberalci bali kakega Boga, tega niti trditi ne nameravamo. Ne, le-ti se nikogar ne bojé, bojimo se jih pa mi, ker je poživljen brezverski človek najhujša spaka na svetu, ne ravno nevaren nam, pač pa ljudstvu, katero zapeljuje in bega s svojimi lažmi in zvijačami. Ravno za take vrste zdvijane ljudi, ki se niti Boga ne bojé, pa je potrebna verska šola, ako se ohraniti hoče: mir, red, zvestoba in poštenje med človeštvom.

Vse kričanje in upitje proti nameravani verski šoli nas čisto nič ne premakne od naše trditve, da je skrajni čas, da se šole uravnajo že enkrat na

podlagi verskih načel, naj bože že to po kneza Liechtensteina načrtu ali katerem drugem. Vse to prepuščamo modri razsodbi naših zastopnikov, ali da se nam povrne vendar že verska šola, zato smo odločno, ko bi imeli še toliko črnila porabiti proti brezverskim židovskim zvijačam, ker nas njihova brezobzirnost poučuje, kakega duha so se navzeli taki privilegovani omikonošci in kako živo potrebna bi bila ravno njim verska šola, da bi vendar še našel se kdo, ki bi se ga bali.

Ko se je upilo na vse strani pred kakima dvema desetletjema, da je pruski „šomašter“ pobil našo vojsko pri Sadovi, poklicali so se k nam z Nemškega šolniki, ki bi se morda ne bili mogli tam nikdar rabiti zaradi verskih šol, kakor Bobies, Dittes in drugi, ki naj bi bili preustrojili avstrijske šole. Kam so merili nameniti takih tujih likarjev mladine, sklepa se lahko iz tega, da so se morale kmalu te osebe s površja poskriti. Toda osebe so se menjale, seme pa, enkrat vsejano, pokazalo je kmalu tu in tam svoje pogubonosne sadove posebno po učiteljskih izobraževališčih, kjer se ni začela šopiriti le verska unemarnost, celó očitno brezverstvo, ampak se je tudi patrijotični avstrijski čut čestokrat od višje strani po raznih odlokih zabičavati moral odgojevalcem mladine.

Z veseljem smo pozdravili nastopni govor sedanjega učnega ministra dr. pl. Gautscha, ko je dne 29. marca l. 1886. v zbornici poslancev na napad ošabnega dr. Fussa rekel: „Gospóda! pri nas poznamo le eno šolo, in ta je avstrijska šola“. Mislili smo si: Dobro, v avstrijski šoli ima tudi verska, katoliška šola svoj prostor, kjer je tako ogromna večina katoličanov — v Avstriji in smo prepričani, da se bo tudi vresničilo to načelo, prej ali pozneje, kakor se bo že vzbudila zavest še vernih prebivalcev in se nikakor od upitja naših ljubeznjivih nasprotnikov motiti ne damo, češ, ker se v sedANJI šoli še poučuje verouk kot predmet, so sedanje šole verske.

Da se v sedANJI šoli verouk še poučuje kot predmet, je resnica, toda iz tega še nikakor ne sledi, da bi samo zaradi tega sedanja šola bila verska. Verouk se ne vjema z drugimi predmeti,

večkrat jim je naravnost nasproten; drugi predmeti velikokrat verouk lahko zadušé, kar se je že sto in stokrat zgodilo zlasti od strani tako zvanih realij, ko učitelj verouka otrokom dokazuje, da je vse stvarjeno od Boga, in da to višje bitje vse ohranjuje in vlada, svetni učitelj pa s svojimi nazori, zajetimi iz brezverskih spisov, kakoršnih je po današnjih učiteljskih pripravnicah na stote, otrokom vbija v glave, da je vse iz „prvotne grude“ nastalo samo ob sebi. Ali se ne pravi to begati mladino? Kdo ima tu prav? Verski ali svetni učitelj, ki je lahko žid ali očiten brezverec?

Ljudska šola je vsled šolskega zakona z dne 25. maja 1868 cerkvenemu vplivu popolno odvzeta. „Višje vodstvo in nadzorstvo vsega poučevanja in vzgojevanja“, pravi tu § 1, „ima v rokah država in vodijo to postavno poklicani organi“. Stariši kot naravno in absolutno opravičeni vzgojevalci mladine se tu ravno tako gotovo prezró kakor cerkev, katera je prve šole ustanovila in radi tega neovrgljivo zasluži, da se imenovati sme častitljivo mater krščanskega šolstva. Še bi človek mislil, da na tem nič posebnega ni, in da stariši in cerkev lahko vplivajo na vzgojo mladine, pa § 2 imenovane šolske postave pravi: „Poučevanje v drugih predmetih (razun verouka) je neodvisno od cerkvenega vpliva ali katerega koli veroizpovedovanja“. Šolske oblasti so se vsled šolske postave tako osnovali, da je delovanje duhovskih oseb omejeno le na versko poučevanje, pa še to se je tako skrčilo, da učitelji verouka še istega vpliva nimajo na vzgojo mladine, kakoršen ima zadnji svetni učitelj. Učitelji verouka smatrajo se vsled razvoja sedanje šolske postave nekako kot udje nižje vrste nasproti svojim svetnim tovarišem. Postava jim ne dovoljuje odločilne besede pri učiteljskih sejah, razun takrat, ko je na vrsti strogo versko prašanje. Verski učitelj ima nižjo stopinjo kakor njegov svetni tovariš, dasi se je višje in dražje šolati moral, in je podložen voditelju šole. S kratka: akademično izobraženi duhovniki stojé kot „dii minorum gentium“, med tem, ko je visoki Olimp obljuden z glavnimi bogovi, v podobi učiteljev pisanja, čitanja, računanja itd. Učitelj je

LISTEK.

Sviftijada.

(Petnajsti spev.)

Profesorji zdravilstva stikajo po nemških vseučiliščih glave in premlevajo važno socialno vprašanje, ki se suče o vzroku, ki je kriv, da propada od leta do leta fakulteta za modroslovje, praktična stolica za zdravilstvo pa narašča jednako povodnji. Ko bi smel misliti človek dandanes „glasno“ in logično, razsodil bi, da se spreminja v Nemcih domišljevalno-modroslovna bolezen v navadne človeške slabosti, ki potrebujejo praktične, radikalne pomoči. Ker Slovenci nemamo lastnih niti modroslovnih, niti zdravniških fakultet, moramo biti v tem obziru v primeri s svojimi sosedi pravi duševni in telesni orjaki. In vendar bolehamo tudi Slovenci. Gospod Dežman trdi, da je naša največja in kronična bolezen „nepraktičnost“, Sviftijanec pa je našel, da imamo poleg mnogih bolezní, katerih nau ne ozdravijo niti

nemške, niti slovenske najboljše zdravniške fakultete, še nekaj prav domačih „naglavnih“ grehov.

Svetovno „avanziranje“, ta sedanja epidemija, ki tlači vse narode, viši dandanes kakor ljubljanska megla — v zraku tudi nad Slovenci. Slovenski modroslovec, s katerim se je posvetoval Sviftijanec miróle dni o tej akutni bolezni, trdil je, da pohlep svetovnega „avancementa“ uniči kmalu vsak osoben „avancement“. In gorjé, ako se zgodi poslednje! Govorilo se bože potem čez sto let o Sloveniji, kakor o nekdanji Troji, ki je padla v boji za ko- ketno žensko lice, a ne za čast junaško.

Vse, kar po narodni stopinji „leze in gréde“, poti se in tišči za „avancementom“, da je groza. Nemčija, prva narodna država, darovala je baš dvesto in osemdeset milijonov mark Bismarcku, da jej pri- bori „avancement“ na vzhodu.

Rusija straši že mesece in mesece s svojim „avancementom“ na otožne poljske ravnine, in mi Avstrijci si upamo zagotoviti z raznimi puškami in kalibri svoj „avancement“. Ali ni naravno, da v takem svetovnem „avancementnem“ zraku drvé za „avancementom“ vsi človeški stanovi vseh bárev?

Slovenski in nemški kmet bi rad „avanziral“ nad trdosrčnega davkarja, ki mu vzame časih zadnji novčič za razne državne kalibre, da bi mu pokazal svoj največji beraški kmetski kaliber; državni in deželni visoki uradniki skrbé, kar je naravno, tudi za svoj in svojih stričnikov in unukov „avancement“. Kje naj ostane potem še kak novčič za najslabeje plačane semeniške profesorje, za poštne uradnike in učitelje?

Po teh resničnih premisah so slovenski župani in naši domači zdravniki najbolj srečni pod solncem. Za kar se ostali zemljani od ministerskih ekscelenc do vaškega pastirja ubijajo v potu svojega obraza do konca dni, namreč za „avancement“, miglja poslednjim brez vročih želj, brez dolgoletnih sladkih nád kar „ex abrupto“ nasproti.

Naše priproste in vse časti vredne župane, ki vladajo po prirojeni izkušnosti svoje ponižne podložnike, hočejo preleviti kar čez noč v „oberpurgermajstre“ na podlagi razširjenih, po avtonomiji eika- jočih postav. Danes še ni znano, ali se bojé že a priori bodoči nadžupani svoje mogočne sence, ki je sestavljena iz samih paragrafov, ali se branijo

lahko do novejšega časa, odkar je še le verouk postal vsled visokega ukrepa dr. plem. Gautscha jednako-praven predmet z drugimi, edini odločeval o napredku učenca, med tem, ko znanje iz verouka ni veljalo kot bistven predmet, ampak samo kot verouk. Morda se je verouk proti volji zakonodajalca ločil od drugih predmetov, in tako je na mladino vplivalo, da sta si vera in znanstvo nasprotni reči. Kako je tu mogoče še vplivati na nežna srca mladine? Kaj nadomestuje blaženje njegovo, ali morda edino petje, ki se je z visokim odlokom z dne 31. julija 1886 c. kr. učiteljskem prav posebno priporočilo? Radi priznamo velik vpliv petja na človeštvo, a to edino brez prave verske podlage ga nikakor osrečiti ne more.

Verouk se je smatral kot nekaka priklada, glavna in prva stvar bil je sveten pouk. Če tudi se ni verouk popolno izbacnil, pokazal se je vendar ta nedostatek prav kmalu — povemo naravnost ne na srečo človeštva, ker publo in prazno, zgolj napuheno je vsako znanje brez vse versko-nravne podlage.

Učiteljstva postavni zakoni k verski vzgoji nikakor niso napeljevali, pač pa so mnogi večkrat poskušali temu naravnost nasprotno delovati. Kam pridemo, ako smeta katehet in svetni učitelj vsak svoja pota hoditi? Ali ni to zgolj zmešnjava? Kje je mogoče tu postavni smoter doseči: **vzgojevati jasne, odkrite značaje?** Katehet tu stavi po pravici poglobliten ozir na versko-nravno vzgojo, njegov svetni tovariš ima tu vse druge nazore. Nobena knjiga in nobena beseda ne potrjuje nazora, na kateri toliko zida veroučitelj. Da se otroci privadijo versko-nravnemu življenju, treba jih je pridno vaditi v mladosti, k verskim vajam voditi. Ali kak vspeh bode imelo to, če je svetni učitelj ves mrzel in mlačen, morda ves brezversk, ki nikakor čutila imeti ne more za take stvari! Ali ne bo veliko pohujšanja s svojim osornim obnašanjem pri mladini napravil? Zgodilo se je že večkrat. Kaj nam pomaga, če mladina ves katekizem še tako dobro zna in vse zgodbe, kar se pa sicer po sedanjih malih uricah, ki so odločene verouku primeroma z drugimi tvarinami, le redkokrat zgodi, če je pa verski duh ne prešinja? Nič, čisto nič ne. Ves trud je tukaj zastoj.

Zares: „Juif est le roi de l'époque“. Žid je kralj časa, a dolgo več ne more biti tako. Verska šola za vernih starišev otroke mora priti. Če bi nam je tudi novi šolski načrt vsled tolikega židovskega upora še ne prinesel, tisti, ki je djal: Šola mora avstrijska biti, najti bo moral tudi v tej šoli prostor v mogočni Avstriji za versko šolo, za katero so se začeli katoličani kakor protestantje čedalje bolj zavdati in potegovati. —cki.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 10. februarja.

Trgovinska zveza z Nemčijo.

Kakor sem omenjal v zadnjem poročilu, tako se je zgodilo; naši Bismarčički so včeraj razprodajali svojo politično modrost. Desnica je le malo

posegla v razpravo, ker je govoril samo mlado-češki poslanec Herold, pa še on ne za predlog, ampak proti njemu.

Grof Hohenwart je pazljivo poslušal levičarske govornike, ali ko je videl, kako so drug drugega vjedali in se med seboj pobijali, ni se mu vredno zdelo s svojo tehtno besedo poseči v razpravo, ki je bila vsled tega sklenjena, predno je prišla vrsta nanj govoriti. Kot tretji govornik za predlog bil je namreč vpisan poslanec Doblhammer, ki je imel svoj prostor odstopiti Hohenwartu, ko bi se bilo voditelju desnica zdelo potrebno poprijeti besedo.

Prvi je proti pogodbi govoril nemško-češki poslanec Bareuther, ki je brez ovinkov v razgovor spravil nemško-avstrijsko zvezo, češ, da je po tej pogodbi Avstrija zopet postala zavezna nemška država. Gledé trgovinskih razmer je pritrkaval stranki, ki zahteva med Avstrijo in Nemčijo tako tesno carinsko zvezo, da bi bilo za obe eno samo carinsko okrožje. Njegov politični tovariš Menger govoril je sicer za predlog, pa v istini razvijal ravno ista načela, češ, da bi carinsko združenje Avstrije in Nemčije ne škodovalo neodvisnosti našega cesarstva, kakor te neodvisnosti niso bile zgubile Bavarska, Virtemberška in druge nemške države, ki so bile v nemški carinski zvezi. Akoravno se pa sedaj še ne more doseči taka tesna zveza med obema državama, vendar ji bodo razne okoliščine enkrat k temu prisilile.

Levičarski poslanec Türk tudi gori za carinsko združenje, in misli, da bi bilo vsaj mogoče gledé kmetijskih pridelkov. Ako bi se pruski minister Bötticher in naš minister Bacquehem v tem oziru zedinila in napravila tako zvezo, bilo bi ž njo po Türkovi misli obema državama bolj pomagano, kakor s politično in vojaško zvezo in kakor z deseterimi srečnimi bitkami.

Tudi ministra Bacquehem in Taaffe sta segla v razpravo; prvi je govoril s trgovskega, drugi pa s političnega stališča. Eden govornikov je namreč trdil, da je sedanja vlada politični zvezi med Avstrijo in Nemčijo prav zelo na poti. Minister je temu nasproti dokazoval, da to ni res. Sedanja vlada je prišla na krmilo 12. avgusta 1879, pogodba pa je bila sklenjena 7. oktobra 1879, torej ob času, ko je že poslovalo sedanje ministerstvo. Ravno tako obstoji pogodba že devet let in se čedalje bolj utrjuje in okrepuje in se bo, ako Bog dá, tudi v prihodnjih časih. Govorniku, ki je rekel, naj se Čehi sprijaznijo z Nemci, pritrjeval je iz srca, ali nasprotno je izrekal, naj bi se tudi Nemci porazumeli s Čehi.

Četrti govornik izmed poslancev je bil glavni vodja levičarjev pl. Chlumecky, ki je pa odločno nasprotoval carinskemu združenju med Avstrijo in Nemčijo, češ, da je proti njej silno veliko zaprek, da bi bila pa naši industriji tudi na škodo. Prišel bo pa menda že skoraj čas, ko bode mogoče skleniti drugačno pogodbo in določiti posamezne tarife. Glavni del njegovega govora je pa veljal političnim razmeram, posebno nemško-avstrijski zvezi in poslednjemu govoru nemškega kancelarja. Pri tej priliki dal je postransko breo poslancu Knotzu zaradi predloga, naj tej zvezi pritrdi tudi zbornica in naj jo sprejme med svoje temeljne zakone. Po

istih stotisoč goldinarjev, katere je, kakor so pripovedovali, podaril on za višjo slovensko dekliško šolo.

Sploh so blagajniške službe na Slovenskem jako redke. „Financierjev“ imamo obilo, ki volijo sèm in tija v kaki slabi svoji uri kakov obolos slavi na čast, a ker nimajo lastnih blagajnikov, posuši se polagoma dana obljuba in blagajnični ključji zarjové, da je groza.

Tudi pri drugih národnih zavodih migljá še marsikatera mastna blagajniška služba, saj imamo mestno hranilnico brez blagajnice, a mestno blagajnico z dolgotrajnimi interkalariji v „avancementu“ itd. Tudi v Slovencih ni torej baš tako slab „avancement“, kakor bi si mislil kak pesimist.

Vendar, kdo vé ali „avanzujemo“ Slovenci po dolgem preziranju do vztrajne in požrtovalne delavnosti in sloge, za katero je razpisal že kralj Samo konkurz, ki pa še ni potekel do današnjega dne, kar izpričuje, da ne kompetujemo Slovenci radi za „avancement“, kateremu je pogoj: delo in zopet delo za malo narodne slave. Swiftijanec.

Chlumeckijevih mislih ta predlog ne namerava drugega, kakor nekako politično demonstracijo, ki se mu pa gledé velike važnosti tega predmeta ne zdí primerna. Konečno govornik izreka zahvalo cesarju, da je našo politiko obrnil na to pot, dalje zahvalo Andrassyju, da je to pogodbo izvršil, in zahvalo Kalnokyju, da jo je do današnjega dne ohranil.

(Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. februarja.

Notranje dežele.

Predvčerašnjim priredili so **dunajski katoličani** v „Harmoniesäle“ slavnosten banket povodom petdesetletnice papeža Leona XIII. Ogromna vdeležba pokazala je pri tej priliki, koliko probujenih in vnetih katoličanov ima naša prestolnica. Navzoči so bili: Nj. eminenca, apostolski nuncij nadškof Galimberti, Nj. eminenca, kardinal Ganglbauer, kneza Alojzij in Alfred Liechtenstein, kneza Schwarzenberg in Windischgrätz, grof Belcredi, prelata Koller in Moser, nuncijski tajnik Giovannini, veliko število članov gosposke zbornice, državnih poslancev in vseučilišnih profesorjev: prišli sta proslavljat sv. Očeta tudi akademiški društvi „Norica“ in „Austria“. Med obedom je igrala vojaška godba. Prvi govornik je bil knez Alfred Liechtenstein. Napil je katoliški cerkvi in njenemu poglavarju naglašajoč, da je katoliška cerkev ona trdnjava, ob koji se vse razbije, tudi peklena sila. Konec lepega govora zasvirala je vojaška godba Katschthalerjevo himno Leonu XIII. koje so stojé poslušali vsi navzoči, da, v svoji navdušenosti morali so dati duška prepolnim svojim srcem s tem, da so z vojaško godbo začeli prepevati krasno skladbo. Apostolski nuncij Galimberti je zatem napil v latinščini presvetlemu cesarju Francu Josipu I., kot prvemu vladarskemu zaščitniku katoličanske vere. Isto napitnico je nemški ponovil kardinal Ganglbauer. Krasni trenotki, v kojih sta se pri tolikih in tako odličnih možeh družila najplemenitejša čuta: Navdušenje za sv. vero in patrijotizem! Princ Alojzij Liechtenstein je napil dunajskemu mestu, predstojnik društvu rokodelskih pomočnikov Roth krščanskim pisateljem in poslancem, kojim edinim je na srcu blagor delavskega stanu, in konečno državni poslanec dr. Lueger v prelepem govoru slogi vseh katoličanov, da se tako premagajo vsi ljuti sovražniki sv. cerkve. Govorniku so splošno čestitali. Brzjavov je došlo iz celega cesarstva 64.

Na **graškem vseučilišču** se vrše jako ljubki dogodki! Pri nekem komersu odstranili so dijaki, ker jih je preveč navduševal „furor teutonicus“, iz dotične dvorane — sohi avstrijskega cesarja in cesarice. Izključenih je zaradi tega pet dijakov, in da postane cela ta zadeva še bolj škandalozna, pričela se je disciplinarna preiskava celó zoper nekega profesorja.

Vnanje države.

Sklepi zadnjega zborovanja **srbskih** liberalcev močno odmevajo po deželi. Posebno velik vtis je napravil pri narodu oni del Bističevega vspeveda, ki razpravlja zvezo balkanskih držav. Celó najrusofilnejši krogi se vedno bolj prepričujejo, da bo Rusija le toliko časa podpirala slovanske koristi na Balkanu, dokler se bodo te pokrivala z njenimi koristimi. Ni ga srbskega rodoljuba, ki bi hotel biti član carstva ter pri tem žrtvovati svoj narod, svojo narodnost. Tako misli većinomoma tudi ljudstvo, in ravno zaradi tega bilo je nezadovoljno z Garašaninovo vlado. Pri prihodnjih volitvah v skupščino liberalci ne bodo izgubili nobenega zastopnika, a tudi večine ne bodo dobili, ker bo za to že vlada skrbela.

Francoski zbornici je predložil trgovinski minister, Dautresme, načrt o carinskih tarifih na uvažane italijanske predmete, to pa le za slučaj, ko bi se konečno razrušile obravnave o trgovinski pogodbi. — Proračun mornaričnega ministerstva je bil nespremenjen sprejet. — Listi imenujejo Bismarckove trditve o nemški vojski pretiranj brez pomena. Da more Nemčija postaviti eden milijon vojakov na zapadno mejo, drugi milijon na vzhodno mejo in da ji ostane še tretji milijon kot rezerva, je bahanje, ki more napraviti vtis le na priprosto ljudstvo. Leta 1870 je Nemčija postavila na bojišče vse vojake do zadnjega moža, veliko več jih tudi v prihodnji vojski ne bo imela na razpolaganje. Ako danes nastane vojska s Francijo, bojevati se tej ne bo niti s tolikimi vojniki, ker bo Nemčija morala obdržati velik del svoje armade ob ruski meji.

Angleški prestolni govor pravi: Kraljica vzdržuje z vsemi državami prijateljske odnose ter srčno želi, da bi se ohranil mir. Upa, da bodo konečno dognane afganske meje odstranile vse, kar bi moglo rušiti sporazumljenje z Rusijo gledé azijskih posestev. Navaja tudi, da je odposlala k abesinskemu kralju odposlanca, ker je hotela preprečiti nepotrebno prelivanje krvi, toda ta poskus se ni posrečil. Anglija je sklenila pogodbo s Francijo.

dosedaj brez paragrafov ponižno podložni svojih bodočih „oberpurgermajstrov“, toliko je znano, da se branita oba nenadoma preteča „avancementa“, kar izpričuje o pravi slovenski ponižnosti.

Tudi naši deželni zdravniki so v nevarnosti, da se jim poviša na stara leta prepričla plača, saj trdi deželnega zbora poročilo, da so vsi že zastareli. Ta nasvèt je vse hvale vreden. Naši deželni zdravniki uživajo veliko zaupanje in čast pri svojih rojakih. Oni zdravijo vestno Slovence, mnogo izmed njih jih je vzbujalo celó iz narodne narkoze, zaradi tega bi se jim bil spodobil bel kruh, dokler so bili še mladi, imeli dober tek in bili brez primernege zasluzka, kateri so si morali vstvariti sami in z lastno močjo. Nepričakovano pride rado.

Kakor so se vpisali naši zdravniki baš pred smrtjo v knjigo deželne milosti, tako tudi ni nemogoče, da „avanzira“ tudi Swiftijanec, ko se mu skrha in zlomi sitno nedeljsko peró.

Najraje bi bil Swiftijanec na svoja stara leta blagajnik slovenskih Krézov in Mecenov.

Trditi si namreč upa on, da bo koristil lahko potem mnogo narodni stvari. Ko bi bil on že sedaj onega našega národnega bogatina in veletržca na Primorskem blagajnik, izplačal bi bil že gotovo

gledé sueškega prekopa in Hebrid. Kar se tiče notranjih zadev, obrnile so se trgovinske razmere veliko na bolje, žalibog pa je kmetijstvo ostalo na stari stopinji. V proračunu se bodo predlagala sredstva, da se obvarujejo državne premogove postaje; v varstvo Avstralije odposlal se bode del morarice. Število zemljiških hudo delstev na Irskem se je zmanjšalo. Ukrenilo se bo vse potrebno, da se pomnože samostojni lastniki med irskimi poljedelci. — Prestolni govor ne omenja niti evropskega položaja, niti bolgarskega vprašanja.

Nemški državni zbor je sprejel v drugem branji brez debate postavni načrt gledé posojila za vojaške namene z vsemi proti trem socijaldemokratskim glasovom, in v tretjem čitanji načrt o podaljšanji zakonodajskih dób proti glasovom centruma, liberalcev, Poljakov in Dancev. — Listi so ponatili neki članek dunajske „Sonn- u. Montags Ztg.“, ki neprijateljski sodi o zvezi z Nemčijo. Časopisje pri tem naglaša, da je vrednik tega lista, Aleksander Scharf, prijatelj ministerskega predsednika grofa Taaffe-ja.

Iz Rima se čuje, da se v **italijanskem** ministerstvu pripravljajo krize. Senat je zavrgel naučnega ministra Coppina načrt gledé obvarovanja umetnijskih spominkov, ker neki nasprotuje načelom lastninskih pravic. Zaradi tega bo Coppino bajé odstopil. „Etoile Belge“ je dobil iz Rima vest, da je Crispijevo stališče močno omajano. — Zbornica je pretrgala svoje zasedanje do dné 23. februarija.

„Agenzia Stefani“ je dobila je 8. t. m. poročilo iz **Abesinije**: Med negušem in njegovimi najodličnejšimi poveljniki so navstale razprtije. Prodirajoči Abesinci so se zopet umaknili. Del vojakov Mariama Sallasie-ja, neguševga sina, odpotoval je proti jugu, da vstrahuje vstajne dervise galabatske. Kralj je odposlal škofa k Meneliku, naj mu pošlje vojakov na pomoč. Čuje se, da je Menelik jako odurno prognal škofa. V nekaterih dneh pričakujejo Abesinci sela, ki jim bo sponočil o stanji Menelikove vstaje.

Izvirni dopisi.

S Pivke, 10. februarija. Večerna zabava na debeli četrtki v Št. Petru se je izvrstno obnesla. Ker je bilo vreme precej ugodno, zbralo se je mnogo gostov od blizu in daleč. Z visocega Javornika in Mašúna so prišli logárji s svojimi družinami vdeležiti se veselice v Št. Petru. Veliko gostov je pridrdralo po železnici od južne in severne strani. Zastopana je bila vsa prostrana pivška dolina, pa tudi košanska in bistriška. Šteli smo devetdeset vdeležnikov pri veselici, z večine samo odlična gospóda obojega spola, cvetoča mladina. Št. Peterci smejo po pravici ponosni biti na ta večer, kajti, kar stoji Št. Peter v mrzlem, skalnatem svojem sedlu med Osojnico in Tabrom, ni bilo take narodne veselice s tako lepim programom kakor na letošnji debeli četrtki. Vse točke so se gladko izvrševale in burno pohvalo vzbujale.

Najpred gospod prvomestnik šolske podružnice „Pivka“ z iskrenimi besedami pozdravlja vse došle goste, izraža radost svojo nad prihodom toliko rodoljubov notranjskih, tembolj ker je preverjen, da jih ni prignala v Št. Peter sama radovednost ali želja razveseljevanja, ampak namen, pokazati svoje domoljubje, složnost in radodarnost za narodno stvar, zakaj čisti dohodek veselčin ima spraviti šolska družba sv. Cirila in Metoda, katere važnost za ohranitev in razvoj narodnega življa čedalje bolj spoznavajo vsi zavedni Slovenci, in konečno obeta, da bode odbor veselčni vsled današnjega sijajnega vspeha v prihodnje večkrat snoval enake zabave.

Pelo je dvanajst čvrstih in čistih grl jako ubrano in mogočno; pri zadnji pesmi „Jadransko morje“, veličastni skladbi Hajdrihovi, je pristopilo še izdatno število postojinskih pevcev. Šaljivo berilo g. J. P. je vzbudilo mnogo smeha — igra na citrah gosp. Z. Z. občno priznanje. Deklamacijo „Jestejeva prisega“ je izvrševal gosp. učitelj F. iz Knežaka prav mojsterski in natančno izražal z naglasom in telesno ponašo čutila, ki jih je pesnik položil v krasne svoje stihe. Mešani zbor vrlih pevcev in pevk zagorskih je nazadnje pel dr. G. Ipavčevó skladbo „Mrak“ tako lepo in ginljivo, da so jo morali ponavljati in za nameček je sledila še mična pesmica „Bučelica“, ki so jo pele zagorske pevke v čveterospevu.

Dasi troški niso bili neznatni, bo vendar le precejšnja svotica čistega denarja ostala za šolsko družbo, ker je vstopnina in šaljiva loterija vrgla čez sto goldinarjev. — Šolska podružnica pivška vrlo napreduje, prirastlo je od lani mnogo novih udov, tako, da šteje sedaj poleg Postojine za prvo ljubljansko in za tržaško moško podružnico največ ustanovnikov (24). — „Naprej naš rod!“

Mnogo smeha in šale je izvabila šaljiva loterija in dražba. Po dražbi je bil prodan petelin s kurnikom vred, ki je bil ves opletan in olišpan s trakovi in banderci — potem pa sodček finega „dolenjca“, oboje darovano od dveh gg. odbornikov šolske podružnice. Petelina so gnali do 5 gl. 70 kr., isto tako tudi sodček vina, kar je prineslo blagajnici blizo 11 gold. — Dražitelj položil na krožnik nekoliko desetice in vabi na dražbo: „Kdo dá več?“ Vsak gost primakne par novčičev in je vrže na krožnik; kdor dá zadnji novčič, spravi prodajano reč. Po soldih, ki jih deležniki dražbe primikajo, nabere se naposled vendar le znatna svotica v dobri namen.

Dnevne novice.

(Odbor družbe sv. Mohorja) v zadnji številki „Mira“ prosi gg. poverjenike, naj bi do 5. marca poslali v Celovec vpisovalne pôle z novimi in starimi udi. Odbor piše, da ne bo oslabelo in usahnilo drevo — družbe sv. Mohorja — koje je vsadil in skrbno gojil do smrti svoje pokojni msgr. Andrej Einspieler, kakor želé neprijatelji narodu našemu. Pokopano je sicer truplo Andrejevo, a duh njegov še živi ter osrčuje odbor, da se bo tudi v prihodnjetrudil po vzgledu pokojnikovem za krščansko omiko in národno zavednost slovenskega naroda. Zaupno prosi odbor gg. pisatelje, naj naklonijo družbi mnogo dobrih spisov; gg. poverjeniki in sploh vsi rodoljubi naj pa tudi v prihodnje delajo z vso gorečnostjo, da se število udov ne le ohrani, temveč še pomnoži. Posebno naj bi rojaki ob meji slovenskih pokrajin, na Koroškem, Štajerskem, Ogerskem, na Benečanskem in Istriji nabirali družbi novih udov, ker tū preti veri in narodnosti največja nevarnost. Zato je že pokojni Andrej Einspieler obračal največjo pozornost na slovenske pokrajine ob meji ter že na smrt bolan priredil v zadnjih dveh številkah „Mira“ pregled udov družbe sv. Mohorja po dekanijah in farah slovenske Koroške. Slovenski narod naj se zjedini v družbi sv. Mohorja, ki je nam mil dar dobrote božje, nada lepše bodočnosti in ustanovnika Andreja Einspielerja sveta z apuščina. — Družba bo letos izdala šestero knjig: 1. „Življenje preblazene Device in sv. Jožefa“. V VII. snopiči opisuje pokojni J. Volčič razna Marijina božja pota. 2. Tomaža Kempčana: „Hodi za Kristusom!“ Knjižica izide ob enem kot molitvenik in se mora pri družbi naročiti vezana v usnje, po 60 kr. s zlato in po 50 kr. z rudečo obrezo. 3. „Občna zgodovina“, 12. snopič, spisuje profesor J. Staré. 4. „Slovenski Pravnik“, 5. snopič, spisal dr. Iv. Tavčar. 5. in 6. knjiga sta stara priljubljena znanca „Slovenske Večernice“ in „Koledar“. — V zadnji odborovi seji dné 25. januarija je bil izvoljen podpredsednikom č. g. L. Einspieler, blagajnikom g. S. Janežič.

(Katoliška družba rokodelskih pomočnikov) bo imela domačo veselico jutri v nedeljo zvečer ob 6. uri v svoji društveni hiši. Uljudno so vabljeni vsi prijatelji in dobrotniki tega društva; smejo se zaneesti, da bodo imeli res prijeten in zabaven večer. Igrala se bode šaljiva igra: „Dva prijatelja pa ena sama suknja“, razkazoval bode v komičnem prizoru „Starinar - špeci-jalist“ svoje zaklade; tudi za lepo petje je preskrbljeno. Zabava je brez vstopnine.

(„Glasbena Matica“) ima šest učiteljev in učiteljic, nad 170 pravih in nad 80 izrednih učencev, skupaj toraj na 250. V tem prvem glasbenem slovenskem zavodu se poučuje igra na klavir, na gosli, petje, nauk o teoriji in harmoniji, in v najnovejšem času tudi godba na pihalne instrumente. „Glasbena Matica“ je gotovo zavod, koji naj bi podpirali vsi zavedni Slovenci z neznatnim doneskom letnih 2 gld. Kdor plača jedenkrat za vselej 40 gld., je njen ustanovnik.

(Odlikovanje.) Visoko ministerstvo za uk in bogočastje odlikovalo je gosp. Antona Funtka, znanega našega pesnika in pisatelja, v priznanje njegovih zaslug na polji slovenske književnosti z ustanovo za umetnike v znesku 100 gold. To je prvi slučaj, da je pesnik iz Kranjske dobil tako ustanovo.

(Dramatično društvo) prične nadaljevanje svojih gledaliških predstav v nedeljo 19. t. m. z izvirnim igrokazom „Otok in Struga“. Sedeži dobivali se bodo za omenjeno predstavo v soboto in nedeljo 18. in 19. t. m. pri čitalničnem kustosu.

(Vodstvo okrajnega glavarstva v Kočevji) bo prevzel novoimenovani vladni tajnik dr. L. pl. Thoma-mann.

(Osepnice.) Dne 9. t. m. so zboleli: 3 otroci. Umrl 1 otrok. Ozdraveli: 2 moška, 3 ženske, 7 otrok. Bolnih 186 oseb.

(Osepnice v ljubljanski okolici) močno razsajajo, tako v šmarski, šentviški in rudniški fari. Zanesli so jih neki na deželo tudi dijaki iz Ljubljane. — Ker se vsled bolezni prepoveduje ljubljanskim obrtnikom hoditi na somnje — tako prepoved je izdalo slavno c. kr. okrajno glavarstvo v Litiji — naj bi dotične oblasti vsaj teden dni poprej po listih ali kakorkoli naznanile prepoved. Prigodilo se je te dni, da je več ljubljanskih obrtnikov in prodajalcev poslalo blago na somenj v Z., ker je bila dotična prepoved prepozno objavljena, imeli so vsled tega primeroma občutljivo škodo. Tako je bilo tudi dné 23. m. m. v Ljubjani.

(S Koroškega): V Kotljah snujejo podružnico sv. Cirila in Metoda za Kotlje in Tolsti Vrh. — Glinski rodoljubi nameravajo ustanoviti posojilnico. — „Statist. Handbuch für Kärnten“ piše, da je na Koroškem 90 slovenskih šol, ki pa so morda na vrhu Obirja, ker v dolini jih ni. — Krka je letos zamrznila, kar se malokedaj zgodi.

(Trtna uš) je na Ogerskem popolnoma uničila že 55.615 oralov vinogradov. Ogerska filokserna komisija zbora je redno vsako leto, avstrijska je bila sklicana zadnjič leta 1886.

(C. kr. vojno ministerstvo) je izdalo ukaz, da pride letos četrti starostni razred na nabor le na Kranjskem in v Galiciji.

(Zastop mestne občine Buzet) imenoval je jednoglasno v seji dné 26. januarija častnim meščanom profesorja g. V. Spinčiča za zasluge, ki si jih je pridobil kot c. kr. okrajni šolski nadzornik in deželni poslanec.

Telegrami.

San Remo, 11. februarija. Zdravje prestolonaslednikovo je vedno povoljno; celi dan ni bil v postelji, mrzlica ga ni tresla.

Rim, 11. februarija. „Ag. Stefani“ poroča: Neresnična so poročila, da se bodo iz Masave umaknile italijanske čete in da je polajaj Italijanov v Afriki nezdržen. Neresnično je tudi, da so bili Italijani 7. t. m. tepeni.

Krakovo, 10. februarija. Ledene plošče so prodrle nasip Visle pri Njepolomicah. Voda se je vlila v mnoge hiše bližnjih vasi.

Petrograd, 10. februarija. „Graždanin“ poroča: Merodajni krogi so prepričani, da je neopravičen strah vojske. Celi Bismarckov govor ima večji upliv, kakor brzojavno poročilo.

Listnica opravištva.

G. J. Z. v R.: Ne mislimo, da ste župan, če tudi imate jednake érke — brez strehice. Menda se je stavec zamislil v Vas, da je nameraval Vas dvakrat „postaviti“. Zadovolite se zdaj s popravo. Kadar se bodo listki na novo izdaval, Vas bo stavec dobro pogodil. Na zdar! —

G. H. Fr. v O.: Ne vemo, kje je vzrok, da lista že 10 dni niste dobili. Pošilja se Vam redno. Poskusili bomo čez K. morda bo varnejši pot. —

G. K. C. v K.: Vaš list navajen je hoditi še na L. Nismo krivi, če se Vam tam pomudi.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju				
10.	7. u. zjut.	734.9	— 11.2	brevz.	megla	0.00
	2. u. pop.	733.8	+ 1.4	"	jasno	
	9. u. zveč.	734.5	— 5.6	sl. svzh.	oblačno	
Zjutraj megla, čez dan jasno, zvečer oblačno. temperatura — 6.0°C., oziroma za 5.6° pod normalom.						Srednja

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

11. februarija.

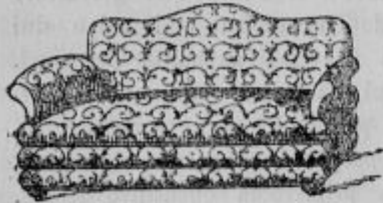
Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 80 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	79 „ 40 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 „ 40 „
Papirna renta, davka prosta	92 „ 90 „
Akcije avstr.-ogerske banke	864 „ — „
Kreditne akcije	269 „ 20 „
London	126 „ 80 „
Srebro	— „ — „
Francoški napoleonid.	10 „ 04 „
Cesarski cekini	5 „ 99 „
Nemške marke	62 „ 20 „

Spominjajte se *Ljubljanske dijaške* in *ljudske kuhinje* pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3,

prilporeča prečast. duhovščini in p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarja t. l.: Divane (glej podoba) po 26 in 27 gld. Stole po 8 in 9 gld. Mo-

droce na peresih (Federadmatzen) po 10 gld. Zimnice po 22 gld. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilporečata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilporečljive za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firnežu najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS - A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

prilporeča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah.

(13)

Cenilniki gratis in franko.

Marijacejske kapljice za želodec, izvrstno vplivajoče pri želodčnih boleznih.

Nepresegljive pri pomanjkanju teka, slabosti želodca, smrdljivi sapi iz ust, napetji, kislem riganju, koliki, prehlajenju želodca, gorečici, kamenu, preobilnem sluzu, gnjusu in bruhanju, glavobolu (ako ima svoj izvir v želodec), želodčnem krču, zaprtju, preobloženju želodca z jedili ali pijanci, boleznih vsled glist, boleznih na vrtnici in jetrah, ter zlati žili. — Cena steklenici z navodom o rabi 35 kr., dvojni steklenici 60 kr.

Glavni razpošiljatelj lekarnar Karol Brady, Krenžir (na Moravskem).

Marijacejske kapljice za želodec niso tajno sredstvo. Snovi, koje obsegajo, navedene so v navodu o rabi, koji je pridejan vsaki steklenici.

Pristne dobiti so skoraj v vsaki lekarni.

Svarilo! Marijacejske kapljice za želodec se mnogo ponarejajo. V znak pristnosti zavita mora biti vsaka steklenica v rdeč papir, na kojem je zgorajšnja varstvena znamka, ter mora biti vrhu tega tudi še povedano na navodu o rabi, ki je pridejan vsaki steklenici, da je tiskan v tiskarni H. Guseka v Krenžiru.

Pristne so dobiti: Ljubljana: lek. Gab. Piccolli, lek. Jos. Svoboda. — Postojna: lek. Fr. Baecareich, — Škofjaloka: lek. Karol Fabiani. — Radovljica: lek. Aleks. Roblek. — Rudolfovo: lek. Dominik Rizzoli, lek. Bergmann. — Kamnik: lek. J. Močnik. — Črnomelj: lek. J. Blažek. (2)

Deklice z dežele,

ki obiskujejo ljubljanske šole ali ki se žele izvežbati v šivanji, prevzame uradniška družina v popolno hrano. Stanovanje je je jako lepo in zdravo. Natančnejše poizve se pri Josipini Schan, Gosposke ulice št. 8. (1)

Umrlí so:

9. februarija. Josip Lekan, pekovi sin, 11 mes., sv. Petra cesta št. 59, Variola. — Anton Premk, delavčev sin, 1 leto, Karlovska cesta št. 6, pljučni katar.

V bolnišnici:

8. februarija. Jakob Zemljak, gostač, 70 let, Marasmus.

Hiša

šte. 96 v Tržiči (na Gorenjskem)

se prodá iz proste roke ali odda v najem za več let.

Hiša stoji sredi trga na najlepšem in najbolj obiskovanem prostoru, ima jako pripraven in širok vhod, v pritličji ob levi in desni po dve veliki sobi, dve kleti, kuhinjo, dve shrambi, široko in dolgo dvorišče, pet magazinov, perilnico, zahod, lopo za vozove, dva velika prostora za spravljjanje raznih predmetov, vodnjak z najboljšo studenčnico, napeljeno s hriba Kokovnice, ki se odteka iz kamenitega bazena v dveh strugah, poleg lep, velik in obokan hlev za 60 konj, potem majhen hlevič za štiri govedi, v podstrešji je prostora za 4—500 stotov sena, drvarnica, zidan pod s štirimi okni na vrt, pod streho njegovo se spravi lahko 300 stotov slame; iz poda se more napraviti najlepše poletno stanovanje. Pod temi zgradbami je prostorna klet kot shramba za zelenjavo čez zimo. Jako velik vrt sega do potoka Bistrice.

V prvem nadstropji: veža, na desni in levi po dve lepi, veliki in visoki sobi, vsaka z dvema oknom na trg, kuhinja, shramba, prednja izba; na drugi strani proti prehodu pet lepih sob in zahod.

V drugem nadstropji isto tako, kakor v prvem. Na podstrešji dajo se napraviti najlepša stanovanja za služabnike.

Strešno tramovje je jako trdno in so strehe krite z najboljšo opeko.

V prvem in drugem nadstropji sta na dvorišče lepa, velika in železna prehoda.

Tudi je dobiti nekaj sto hektolitrov nepokvarjenega izvrstnega doljenjskega vina (cvička) in terana iz leta 1886 s posodami vred.

Natančnejše poizve se pri g. Joahimu Pollaku v Tržiči na Gorenjskem. (3)

„AZIENDA“

avstro-francoska družba za zavarovanje življenja in rent. avstro-francoska družba za zavarovanje proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na DUNAJI, I., Wipplingerstrasse šte. 43.

Imovina družbe:

9 milijonov gld. avstr. velj.

2 milijona gld. avstr. velj.

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah; Zavarovanje za slučaj smrti, zavarovani znesek se izplača takoj po smrti zavarovanca njegovim ostalim, oziroma drugim obmišljenem:

zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v starosti in otročje dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;

Zavarovanje dosmrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najnižjih premijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam ne more ugovarjati.

a) proti škodam, katere napravijo požar ali strela, parne ali plinove eksplozije, ali se naredé z gašenjem, podiranjem in izpraznjenjem pri stanovanjih in gospodarskih poslopih, tovarnah, strojih, mobiljah in vsakovrstnih opravah, zalogah blaga, živini, gospodarskem orodju in zalogah;

b) proti škodam, katere napravi ogenj ali strela ob žetvi in košnji na poljskih ali travniških pridelkih v gumnih in stogih;

c) proti škodam, ki jih napravi toča na poljskih pridelkih;

d) proti nevarnostim prevažanja blaga po vodi in po suhem.

Zavarovanje proti telesnim nezgodam se še ni pričelo, a se bode pravočasno naznanilo p. n. občinstvu, kadar se prične.

Zastopstva družbe:

V Budimpešti, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v Gradci, Albrechtsgasse 3; v Inostu, Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v Lvovu, Marijin trg 8, nova; v Pragi, Vaelava trg 54; v Trstu, Via St. Nicolo 4, na Dunaji, I., Hohenstauffengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki rade dajo pojasnila in dajo ponudbene pôle ter prospekte zastoj in vsprejemajo zavarovanja.

Glavni zastop v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 3, pri JOSIPU PROSENC-u. (2)

Seigelove čistilne kroglice.

Najboljše sredstvo zoper zaprtje in lenost jeter.

Te kroglice ne shujšajo — kakor mnoga druga zdravilna sredstva — bolnikovega stanja, predno se ne počuti boljšega. Vpliv njihov, akoravno lagoden, je vendar popoln brez neprijetnih nasledkov, kakor slabosti, ščipanja po trebuhu, itd. — Seigelove kroglice so najboljše domače sredstvo, katero je bilo le kedaj iznajdeno. Izčistijo čreva vseh dražljivih snovi in jih pusté v zdravem stanju. Najboljše sredstvo so zoper nevarnost življenja — neprebavljivost in lenost jeter. — Te kroglice preprečijo mrzlico in razne bolezni, ker odstranijo iz čreves vse strupene snovi. Učinek kroglice je hiter, in vendar lagoden, ne da bi provzročevale kakove bolečine. Kdor ima hud nahod in mu preti mrzlica, kdor čuti bolečine v glavi, v hrbtu ali v udih, temu bodo Seigelove kroglice odstranile nahod in prognale mrzlico. Obložen jezik s slanin okusom provzročuje škodljive tvarine v želodec. Le nekteri vžitki Seigelovih čistilnih kroglice sčistili bodo želodec, odstranili slabi okus in dali zopet tek; s tem se pa povrne tudi zdravje. — Mnogokrat provzročuje pol segnita hrana v želodec bruhanje, slabosti in drisko. Ako se oprosté čreva teh nečistih tvarin z vžitkom Seigelovih kroglice, zginejo neprijetni učinki in prikaže se zopet zdravje. — Ako vzamemo Seigelove čistilne kroglice, predno gremo spat, zabranijo slabe posledke preobite jedi in pijače, ne da bi motile spanje. Cena zavoju Seigelovih čistilnih kroglice je 50 kr. — Dobivajo se le v podolgastih škatljicah v vseh lekarnah Avstro-ogerske. (4)

Moschganzen, 23. marea 1887.

Vaše blagorodje! Bil sem tako srečen, da so mi prišli slučajno v roke Vaš „Shäker-ekstrakt“ in „Seigelove kroglice“, ki so napravile čudeže. Več let me je bolela glava ter se mi je v njej vrtelo. Neki prijatelj mi je dal deset Vaših kroglice, in te so me takó ozdravile, da se vsakdo čudi. Prosim, pošljite mi proti povzetju 1 steklenico „Shäker-ekstrakta“ in 1 škatljico „Seigelovih kroglice“. Z odličnim spoštovanjem

Leopold Lončarič, inženir, Moschganzen, N. A.

Prosim, da mi kmalu pošljete.

Podlanik pri sv. Mohorji na Koroškem, 20. septembra 1887.

Ker mi je „Shäker-ekstrakt“ izvrstno pomagal, prosim, da mi pošljete za nekega mojega prijatelja pod mojim naslovom dve steklenici „ekstrakta“ in dve škatljici „Seigelovih kroglice“.

Gašpar Herzog.

Lastnik: A. J. White, Limited, 35 Faringdon Road, London.

V zalogi ima in razpošilja „Seigelove kroglice“ Ivan Nep. Harna, lekarna „zum goldenen Löwen“ v Krenžiru na Moravskem.